

slaget. Vi synes, at det er et rigtig dårligt forslag. Vi synes, at beskæftigelseseffekten ikke kun er dårlig, den er direkte ringe, og vi ville gerne, at regeringen havde haft så meget mod og så meget interesse, at den havde valgt reelle forhandlinger og havde søgt at få et forlig, som virkelig kunne have løst, som statsministeren sagde, landets alvorligste udfordring, nemlig at skaffe arbejdskraft nok til både den private sektor og den offentlige sektor. Det havde regeringen ikke mod til. Den leflede for Dansk Folkeparti og fik sin beskæftigelseseffekt nedsat til det absolutte minimum, der kunne komme ud af et så stort pengeforbrug, som man havde. Det er ringe.

Kl. 14:43

Formanden:

Tak til hr. Poul Erik Christensen. Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Morten Homann (SF):

Jeg er enig i den radikale ordførers sidste bemærkning om, at det her er ringe. Jeg ved ikke, hvordan begrundelserne flugter, men jeg synes, debatten her meget godt har vist, hvor regeringens og Dansk Folkepartis forslag for alvor halter; det skaber nemlig en helt, helt skæv social profil. Man vælger at bruge et ret stort beløb, 10 mia. kr., som man kunne have fået meget godt for. Uanset om man havde valgt at bruge dem målrettet på at forbedre velfærden, eller om man for den sags skyld havde brugt dem til at give skattelettelser i bunden, så kunne man have fået ganske meget for de penge, men man har i stedet for valgt at skabe større ulighed. Man får stort set ingen beskæftigelse ud af det, men man får større ulighed.

Vi har fået dokumenteret i Skatteudvalget og i debatten i dag, at alternativet, nemlig at holde fast i de nuværende regler, og det vil så også sige at reducere arbejdsmarkedsbidraget, ville have givet en bedre effekt end det, man gør nu. Det ville have givet en mere ligelig fordeling end det, man gør nu.

Så jeg synes, at specielt Dansk Folkeparti står klædt af til skindet i den her forbindelse. Man kunne have ladet være at gå ind i det her, man kunne have beholdt de regler, som var gældende i forvejen, have nedsat arbejdsmarkedsbidraget og fået en bedre social balance, men man har i stedet for valgt at gennemføre det her forslag, som altså øger uligheden mere.

Det illustrerer meget godt forskellen på højre og venstre i dansk politik, og jeg håber, at vi hurtigst muligt kan få et regeringsskifte, så vi kan få en skattereform, som reelt retter op på noget af uligheden, og som skaffer nogle flere penge til at lappe hullerne i velfærden med.

Kl. 14:45

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Kim Andersen.

Kl. 14:45

Kim Andersen (V):

Jeg vil bare gerne stille SF's ordfører et enkelt spørgsmål: Er SF ikke enig i, at vi mangler arbejdskraft i den offentlige sektor og i det private? Og er ordføreren ikke enig i, at der i det forslag, der her er fremsat, er en beskæftigelseseffekt? Den er beregnet af Skatteministeriet og Finansministeriet til at ligge på mellem 7.000 og 8.000 personer om året, hvilket dog er en hjælp i den arbejdskraftsmangelsituation, vi befinder os i. Vi kunne godt ønske, at der kom flere hænder ud på arbejdsmarkedet – bestemt, men 7.000-8.000 er da et skridt i den rigtige retning.

Så derfor det enkle spørgsmål: Erkender SF, at der er en beskæftigelseseffekt i forslaget, og er man i øvrigt ikke enig i, at vi har brug for at få flere hænder på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:46

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare.

Kl. 14:46

Morten Homann (SF):

Jeg erkender fuldt ud, at der er en beskæftigelseseffekt ved det her forslag. Jeg er ret sikker på, at Skatteministeriet næppe har undervurderet beskæftigelseseffekten; der er sandsynligvis tale om et overkantsskøn. Men lad nu det ligge.

Man vil få omkring 1.000 flere på arbejdsmarkedet med det her forslag, og derudover regner man med, at folk vil arbejde mere, sådan at der samlet set vil være tale om i størrelsesordenen 7.000-8.000 flere fuldtidsstillinger. 1.000 flere på arbejdsmarkedet er altså ikke imponerende for en investering på 10 mia. kr. Hvis man tager det hele med, får man en pris på i underkanten af 1,5 mio. kr. for hver, der kommer i job, hvis man tager det mest optimistiske bud. Jeg siger ikke, at det er det, man skal gøre, men hvis man i stedet for brugte pengene på at ansætte hjemmehjælpere i den offentlige sektor, kunne man ansætte fem gange så mange for de samme penge.

Så jeg anfægter ikke, at der er en beskæftigelseseffekt – overhovedet ikke. Jeg siger bare, at jeg tror, det er en værdig kandidat til prisen som